

٧ اكتوبر به روايت حماس

Our Narrative...

Operation Al-Aqsa Flood

به نام الله؛ بخشنده‌ترین و مهربان‌ترین

خطاب به خلق ثابت قدم فلسطین، خلق عرب و خلق‌های اسلامی؛ خلق‌های آزاده‌ی سراسر جهان که در سایه‌ی تهاجم دشمن صهیونیستی به باریکه‌ی غزه و کرانه‌ی غربی و هم‌زمان با مبارزه‌ی خلق فلسطین در راه آزادی، عدالت و شرافت انسانی مبارزه می‌کنند. خطاب به خلق فلسطین که برای رهایی از طولانی‌ترین اشغال تاریخ، بالاترین درجات شجاعت و قهرمانانگی را در تقابل با ماشین کشتار دشمن صهیونیستی بروز داده‌اند.

زمان آن رسیده که برای خلق فلسطین و تمام خلق‌های آزاده‌ی جهان روشن شود که در روز ۷ اکتبر چه رخ داد، چه انگیزه‌هایی پشت آن عملیات بود و بستری که اتفاق‌های آن به فلسطینی‌ها مرتبط است چه بود؟ زمان آن رسیده که دروغ‌های دشمن صهیونیستی بررسی شوند.

چرا عملیات طوفان الاقصی رخ داد؟

مبارزه‌ی خلق فلسطین علیه اشغال و استعمار نه در روز ۷ اکتبر بلکه ۱۰۵ سال پیش آغاز شد. این مبارزه ۳۰ سال علیه اشغال بریتانیا و ۷۵ سال علیه اشغال صهیونیسم در جریان است. خلق فلسطین در سال ۱۹۱۸، ۹۸.۵ درصد سرزمین فلسطین را در اختیار داشت و ۹۲ درصد جمعیت این سرزمین را شامل می‌شد. در این مقطع، یهودیان که در قابل کمپین مهاجرت دسته‌جمعی با همکاری استعمار بریتانیا و جنبش صهیونیسم به این سرزمین منتقل شدند، بیشتر از ۶ درصد زمین را تصاحب نکردند. این مهاجران تا سال ۱۹۴۸ که صهیونیست‌ها در سرزمین تاریخی فلسطین اعلام موجودیت کردند، ۳۱ درصد جمعیت این جغرافیا را شامل می‌شدند. پس از این تاریخ، خلق فلسطین از حقوق اولیه‌ی خود محروم شدند. گنگ‌های صهیونیست باهدف اخراج ساکنان سرزمین فلسطین، شروع به پاک‌سازی نژادی فلسطینی‌ها کردند. در نتیجه‌ی این کمپین، گنگ‌های صهیونیست توانستند ۷۷ درصد زمین‌های فلسطینی‌ها را غصب و ۵۷ درصد ساکنان آن را بی‌خانمان کنند. در نتیجه‌ی این کمپین بیش از ۵۰۰ شهر و روستای فلسطین نابود شدند و ده‌ها قتل‌عام علیه ساکنان آن‌ها رخ داد. سال

۱۹۶۷، در ادامه‌ی تهاجم صهیونیست‌ها، بقیه‌ی سرزمین‌های فلسطینی من جمله کرانه‌ی غربی، اورشلیم و باریکه‌ی غزه هم به اشغال درآمدند.

خلق فلسطین در طول دهه‌ها، تمام صورت‌های بی‌عدالتی، ظلم و نادیده‌گرفته‌شدن حقوق اولیه‌ی خود را در قالب آپارتاید تجربه کردند. برای مثال باریکه‌ی غزه بعد از محاصره‌ی سراسری از سال ۲۰۰۷ به بزرگ‌ترین زندان روباز جهان تبدیل شد. فلسطینی‌های ساکن همچنین هدف ۵ تهاجم / جنگ از سوی اسرائیل هم بوده‌اند. ساکنان غزه در سال ۲۰۱۸، جنبش «راهپیمایی عظیم بازگشت» را آغاز کردند. هدف این جنبش، اعتراض مسالمت‌آمیز به محاصره و شرایط غیرانسانی حاصل از آن بود. اشغالگران اسرائیلی اما واکنشی وحشیانه به این راهپیمایی داشتند. ۳۶۰ فلسطینی کشته و ۱۹ هزار نفر من جمله بیش از ۵ هزار در چند ماه زخمی شدند.

آمارهای رسمی می‌گویند حدفاصل ژانویه‌ی ۲۰۰۰ و سپتامبر ۲۰۲۳، اشغالگران اسرائیلی، ۱۱ هزار و ۲۹۹ فلسطینی را به قتل رسانده‌اند و ۱۵۶ هزار ۷۶۸ نفر را زخمی کرده‌اند؛ بیشتر این افراد غیرنظامی بوده‌اند.

متأسفانه، دولت‌های آمریکا و هم‌پیمان‌های او هیچ توجهی به رنج خلق فلسطین و تهاجم‌های بی‌پایان اسرائیل نداشتند. ناله‌ی آن‌ها زمانی به گوش رسید که خبر کشته‌شدن سربازهای اسرائیلی در روز ۷ اکتبر منتشر شد. این ناله‌ها در حالی بود که آن‌ها دنبال روشن‌شدن حقیقت آنچه در این روز رخ داد هم نبودند و به‌غلط، روایت اسرائیل را تکرار کردند. دولت آمریکا از کشتار فلسطینی‌ها توسط اسرائیل با پول و اسلحه حمایت می‌کنند و هم‌زمان، کشتار بزرگی که اشغالگران اسرائیلی در باریکه‌ی غزه انجام می‌دهند را نادیده می‌گیرند.

خشونت و وحشیگری اسرائیلی‌ها، توسط بسیاری سازمان‌های زیرمجموعه‌ی سازمان ملل و سازمان‌های حقوق بشری بین‌الملل من جمله سازمان عفو بین‌الملل و HRW ثبت شده‌اند. این وحشیگری حتی توسط گروه‌های حقوق بشری اسرائیل هم ثبت شده‌اند؛ اما مسئولین آن هرگز بازخواست نمی‌شوند. برای مثال «گیلاد اردان» سفیر اسرائیل در سازمان ملل در روز ۲۹ اکتبر ۲۰۲۱ گزارش کمیته‌ی حقوق بشر این سازمان را در جریان جلسه‌ی عمومی پاره کرد و بعد از پرتاب کاغذپاره‌ها به زباله‌دانی، محل سخنرانی خود را ترک کرد. او یک سال بعد به‌عنوان نایب‌رئیس مجمع عمومی منصوب شد.

دولت آمریکا و هم‌پیمان‌های غربی او همواره اسرائیل را دولتی فراتر از قانون در نظر گرفته‌اند؛ آن‌ها تمام نیازهای این رژیم برای ادامه‌دادن به اشغال و خردکردن خلق فلسطین را تأمین می‌کنند. آن‌ها به اسرائیل امکان می‌دهند تا فلسطینی‌ها را از حضور در سرزمین مقدس خود محروم کنند.

با وجود این که سازمان ملل در بیش از ۷۵ سال اخیر، بیش از ۹۰۰ قطع‌نامه به نفع فلسطین صادر کرده، اسرائیل زیر بار هیچ کدام از آن‌ها نرفته و آمریکا همواره قطع‌نامه شورای امنیت علیه سیاست‌ها و وحشی‌گری اسرائیل را وتو کرده است. همین مسئله باعث می‌شود ما آمریکا و متحدان غربی او را شریک اشغالگری اسرائیل و رنج ادامه‌دار خلق فلسطین بدانیم.

درباره‌ی «روند حل و فصل مسالمت‌آمیز»

با وجود امضاشدن «توافق‌نامه‌های صلح اسلو» در سال ۱۹۹۳ با سازمان آزادی‌بخش فلسطین (PLO) که در آن حق تشکیل دولت مستقل فلسطینی در کرانه‌ی غربی و باریکه‌ی غزه به فلسطینی‌ها داده شده، اسرائیل با کمپین گسترده‌ی شهرک‌سازی، هرگونه امکان برای تحقق این حق را به صورت سیستماتیک تخریب کرده است. این شهرک‌سازی‌ها به یهودی‌سازی سرزمین‌های فلسطینی و اشغال کرانه‌ی غربی و اورشلیم منجر شده است. حامیان توافق‌های صلح‌آمیز، پس از ۳۰ سال به این نتیجه رسیده‌اند که این ایده به بن‌بست رسیده و آن‌ها به نقطه‌ی بی‌بازگشت رسیده‌اند.

مقام‌های اسرائیلی چندین بار نظر قطعی خود در رد ایده‌ی تشکیل دولت مستقل فلسطینی را اعلام کرده‌اند. یک ماه پیش از عملیات طوفان الاقصی، بنیامین نتانیاهو نخست‌وزیر اسرائیل، نقشه‌ای با عنوان «خاورمیانه‌ی جدید» را رونمایی کرد که در آن اسرائیل به رود اردن و دریای مدیترانه ختم می‌شد؛ این شامل کرانه‌ی غربی رود اردن و غزه بود. زمانی که او در مجمع عمومی سازمان ملل این نقشه را نمایش داد، جهان در مقابل نادیده‌گرفته‌شدن حق خلق فلسطین سکوت کرد.

پس از ۷۵ سال اشغال بی‌رحمانه‌ی اسرائیلی، رنج و ازبین رفتن تمام فرصت‌ها و امکان‌ها برای بازگشت آوارگان فلسطینی به سرزمین خود و همین‌طور نابودشدن آنچه مذاکرات صلح‌آمیز خوانده می‌شد، جهان انتظار دارد فلسطینی‌ها چه واکنشی به آنچه در ادامه خواهد آمد داشته باشند:

- برنامه‌ی اسرائیل برای یهودی‌سازی مسجدالاقصی و همین‌طور تهاجم‌های همیشگی شهرک‌نشین‌ها به این مسجد مقدس.
- رفتارهای اعضای دست راستی و بنیادگرای دولت اسرائیل برای تصرف کامل کرانه‌ی غربی و یهودی‌سازی آن در راستای آنچه «حق مالکیت اسرائیل» می‌دانند؛ رفتارهایی که به آوارگی فلسطینی‌ها از خانه‌هایشان منجر شده است.
- صدها اسیر فلسطینی در زندان‌ها اسرائیل که حقوق اولیه‌ی آن‌ها نادیده گرفته می‌شود، آزار می‌بینند و زیر نظر «بن‌گور» وزیر فاشیست اسرائیلی تحقیر می‌شوند.
- محاصره‌ی زمینی، هوایی و دریایی کامل باریکه‌ی غزه به مدت ۱۷ سال.
- گسترش شهرک‌های غیرقانونی اسرائیلی در سراسر کرانه‌ی غربی در سطحی غیرقابل کنترل که با خشونت همیشگی شهرک‌نشین‌ها برای تصرف خانه‌های فلسطینی رخ می‌دهد.
- ۷ میلیون فلسطینی‌ای که در کمپ‌های پناهندگان شرایط وخیمی دارند و ۷۵ سال پیش خانه‌های آن‌ها توسط اسرائیل اشغال شد.
- شکست جامعه‌ی بین‌المللی و ابرقدرت‌ها برای تشکیل دولت مستقل فلسطینی.

انتظار می‌رفت خلق فلسطین بعد از تمام این‌ها چه واکنشی داشته باشد؟ ادامه‌ی صبر و انتظار برای کمک از طرف سازمان ملل؟ یا به دست گرفتن ابتکار عمل برای دفاع از سرزمین و حقوق خلق فلسطین؟ حقوقی که در قوانین و عرف بین‌الملل به رسمیت شناخته شده‌اند.

باتوجه به آنچه در بالا گفته شد، عملیات طوفان الاقصی در روز ۷ اکتبر، اقدامی طبیعی و ضروری در واکنش به آنچه اسرائیل علیه خلق فلسطین مرتکب می‌شود بود. این عملیات، اقدامی دفاعی در قالب حمله به اشغالگران

اسرائیلی بود؛ اقدامی باهدف بازپس‌گیری حقوق اولیه‌ی فلسطینی‌ها در راه آزادی و استقلال همان چیزی که تمام مردم دنیا دنبال آن هستند.

پاسخ به اتهام‌های اسرائیل علیه عملیات طوفان الاقصی

جنبش آزادی‌بخش اسلامی، حماس در پاسخ به اتهام‌های ساختگی اسرائیل علیه این عملیات اعلام می‌کند:

1. هدف عملیات طوفان الاقصی، حمله به سایت‌های نظامی و دستگیری سربازان دشمن باهدف فشار به مقامات اسرائیل برای آزادسازی صدها اسیر فلسطینی در زندان‌های این رژیم بود. علاوه بر این، هدف دیگر عملیات نابودکردن دیویژن غزه‌ی ارتش اسرائیل بود که نزدیکی شهرک‌های اطراف غزه مستقر است.

2. جلوگیری از آسیب رسیدن به غیرنظامی‌ها به‌خصوص کودکان، زنان و سالمندان یک وظیفه‌ی

دینی و اخلاقی برای مبارزان گردان قسام است. تأکید داریم که مبارزان ما در آن روز کاملاً منظم بودند و ارزش‌های اسلامی را در جریان این عملیات مدنظر داشتند. رزمنده‌های فلسطینی فقط نظامی‌ها و کسانی که اسلحه در اختیار داشتند را هدف قرار دادند؛ اسلحه‌هایی که علیه خلق ما استفاده می‌شوند. درعین حال، این رزمنده‌ها باوجود این که شهرک‌نشین‌ها اسلحه‌ی خود را کنار نگذاشتند، تلاش کردند به‌آن‌ها آسیبی وارد نشود. با این تفاسیر اگر در مواردی به غیرنظامی‌ها آسیب وارد شده، غیرعمد و در جریان درگیری با نیروهای اشغالگر بوده است. جنبش حماس از زمان تاسیس در سال ۱۹۸۷، خود را موظف به رعایت اصل آسیب نرسیدن به غیرنظامی‌ها می‌داند. بعد از این که «باروخ گلداشتین» جنایت‌کار صهیونیست در ۱۹۹۴ نمازگذاران مسجد ابراهیم در شهر اشغالی هبرون را قتل‌عام کرد، حماس برای آسیب نرسیدن به غیرنظامی‌ها در جریان درگیری‌های حاصل، پیشنهادهایی مطرح کرد؛ اما اسرائیل بدون ارائه‌ی نظر آن را رد کرد. جنبش حماس پیشنهادهای مشابه را بارها تکرار کرد؛ اما گوش اسرائیل برای شنیدن این پیشنهادها کر بود و به هدف قرار دادن غیرنظامی‌های فلسطین ادامه داد.

3. نظر به فروپاشی بسیار سریع سیستم امنیتی و نظامی اسرائیل، ممکن است اشتباه‌هایی هم

رخ داده باشد؛ چرا که این فروپاشی به هرج و مرج گسترده در مرز غزه منجر شد. همان‌طور که بارها اعلام شده، حماس با تمام غیرنظامی‌های که در غزه نگهداری می‌شوند با مهربانی و دید مثبت برخورد می‌کند و از اشغالگران خواسته تا برای بازگشت آن‌ها برنامه‌ریزی کند. این هدف در جریان تبادل یک هفته‌ای اسرا محقق شد و در مقابل آزادی زنان و کودکان اسیر در زندان‌های اسرائیل، غیرنظامی‌هایی که در غزه بودند هم آزاد شدند.

4. این ادعای اشغالگران اسرائیلی که می‌گویند حماس غیرنظامی‌ها را در عملیات طوفان الاقصی

هدف قرار داد، چیزی جز دروغ و ادعاهای ساختگی نیست. تنها منبع این ادعاها، مقام‌های اسرائیلی هستند و هیچ منبع مستقلی، هیچ کدام از این ادعاها را تایید نمی‌کند. این که مقام‌های اسرائیل همیشه تلاش می‌کنند جنبش‌های آزادی‌بخشی فلسطین را بی‌آبرو کنند و از این راه تهاجم‌های غیرقانونی و وحشیانه به غزه را توجیه کنند، یک حقیقت آشکار است.

در ادامه چند دلیل برای رد ادعاهای اسرائیلی‌ها بررسی می‌شوند:

- ویدئوهای ضبط شده در ۷ اکتبر و شهادت اسرائیلی‌هایی که بعد آزاد شدند، نشان می‌دهد مبارزان قسام، غیرنظامی‌ها را هدف قرار ندادند و بسیاری از غیرنظامی‌ها توسط ارتش و پلیس اسرائیل کشته شدند.

- دروغ «سربیدن ۴۰ کودک» توسط مبارزان فلسطینی پیش‌از این رسوا شد؛ حتی منابع اسرائیلی هم این ادعا را تکذیب کردند. متأسفانه بسیاری از منابع خبری غربی به گسترش این دروغ کمک کردند.

- روزنامه‌ی اسرائیلی یدیوت آهارونت روز ۱۰ اکتبر و روزنامه‌ی هآرتس روز ۱۸ اکتبر در گزارش‌هایی اعلام کردند بسیاری از غیرنظامی‌های اسرائیلی توسط هلیکوپترهای ارتش اسرائیل کشته شدند. این روزنامه‌ها اعلام کردند ۳۶۴ غیرنظامی‌ای که در فستیوال موسیقی نزدیک غزه کشته شدند هم توسط این هلیکوپترها هدف قرار گرفته‌اند. این گزارش‌ها اعلام کردند رزمندگان قسام اطلاعی از برگزاری این فستیوال نداشته‌اند و زمانی که به محل برگزاری آن رسیده‌اند، هلیکوپترها به سمت آن‌ها

شلیک کرده‌اند. یدیوت آهارونت همچنین اعلام کرد ارتش اسرائیل برای جلوگیری از اسارت اسرائیلی‌ها، ۳۰۰ هدف را در اطراف باریکه‌ی غزه بمباران کرد.

- شهادت اسرائیلی‌ها تایید می‌کند که ارتش اسرائیل با حمله و تیراندازی، بسیاری از اسرا و اسیر کشته‌ها را کشته است. ارتش اشغالگر خانه‌های شهرک‌نشین‌ها که مبارزان فلسطینی در آن‌ها حضور داشتند را با وجود حضور غیرنظامی‌های اسرائیلی بمباران کردند. سیاست مشهور «دکترین هانیبال» اسرائیل به‌وضوح می‌گوید کشته‌شدن غیرنظامی‌ها بهتر از اسیر شدن آن‌ها است چرا که اسرائیل نمی‌خواهد وارد مذاکره برای تبادل اسرا شود.

- علاوه بر این، آمار رسمی اعلام شده توسط مقام‌های رژیم اشغالگر بعد از این که مشخص شد ۲۰۰ پیکر سوخته متعلق به فلسطینی‌ها بوده، کاهش پیدا کرد و از ۱۴۰۰ به ۱۲۰۰ رسید. این نشان می‌دهد قاتل مبارزان فلسطینی، قاتل اسرائیلی‌ها هم هست و به‌خوبی می‌دانسته که آن‌ها در کنار هم قرار دارند.

- تهاجم گسترده‌ی هوایی اسرائیل به باریکه‌ی غزه که منجر به مرگ ۶۰ اسرائیلی شد هم به‌خوبی نشان می‌دهد اسرائیل اهمیتی به زندگی اسرای خود نمی‌دهد.

- تعدادی از شهرک‌نشین‌های حاضر در شهرک‌های اطراف غزه مسلح بودند و با مبارزان فلسطینی درگیر شدند. تلفات این درگیری‌ها توسط اسرائیل در دسته‌ی تلفات غیرنظامی جای گرفته؛ اما آن‌ها مردان مسلحی بوده‌اند که همراه ارتش اسرائیل می‌جنگیدند.

- زمان بررسی آمار غیرنظامیان اسرائیلی باید این نکته که هر شهروند بالای ۱۸ سال این کشور (۳۲ ماه برای مردان و ۲۴ ماه برای زنان) می‌توانند سلاح حمل کنند. این شرایط در راستای تئوری امنیتی «مردم مسلح» اسرائیلی در عمل اسرائیل را به «ارتشی متصل به کشور» تبدیل کرده است.

- کشتار وحشیانه‌ی غیرنظامی‌ها یک سیاست مهم اسرائیل در راستای تحقیر جمعی خلق فلسطین است. کشتار گسترده‌ی مردم غزه گواهی بر وجود این سیاست است.

- مستند شبکه‌ی تلویزیونی الجزیره نشان می‌دهد در یک ماه اول تهاجم اسرائیل به غزه، آن‌ها میانگین ۱۳۶ کودک در روز به قتل رسانده‌اند؛ درحالی‌که این آمار در جریان جنگ روسیه و اوکراین روزی یک کودک است.

- مدافعان حملات اسرائیل به جای بررسی واقع‌بینانه‌ی شرایط فقط به دنبال توجیه قتل عام فلسطینی‌ها توسط اسرائیل هستند. آن‌ها کشتار غیرنظامی‌ها در غزه را با غیرنظامی‌های کشته شده در اسرائیل توجیه می‌کنند درحالی‌که نتایج عملیات طوفان الاقصی را نتیجه‌ی کشتارهای قبل از آن نمی‌دانند.

- حماس اطمینان دارد هر بررسی مستقل و عادلانه‌ای، حقیقت روایت ما و میزان دروغ‌های اسرائیل را اثبات خواهد کرد. این دروغ‌ها شامل ادعاهای اسرائیل درباره‌ی بیمارستان‌های غزه و استفاده‌ی حماس از آن‌ها به‌عنوان مرکز فرماندهی هم می‌شود. این ادعاها حتی توسط بسیاری طرف‌های غربی هم رد شده‌اند.

به‌سوی تحقیقات بین‌المللی شفاف

فلسطین دولت عضو دیوان کیفری بین‌المللی است و در سال ۲۰۱۵ «اساسنامه‌ی رم» را امضا کرد. وقتی دولت از این دیوان خواست درباره‌ی جنایت‌های جنگی اسرائیل در سرزمین‌های اشغالی فلسطین تحقیق کند با تهدید اشغالگران به مجازات جمعی غیرنظامی‌ها تهدید شد. مایه‌ی تأسف است که یادآور شویم ابرقدرت‌هایی که مدعی پابندی به ارزش‌های انسانی و عدالت هستند هم روایت اشغالگران را تکرار کردند و مقابل خلق فلسطین قرار گرفتند که می‌خواستند از طریق نهادهای قانونی بین‌المللی حقوق خود را محقق کنند. این قدرت‌ها می‌خواهند اسرائیل را دولتی فراقانونی نگه دارند و مطمئن شوند هیچ عواقبی متوجه او نیست.

ما از این کشورها و به‌طور مشخص دولت‌های آمریکا، آلمان، کانادا و بریتانیا دعوت می‌کنیم در صورتی‌که می‌خواهند عدالتی که ادعا می‌کنند دنبال آن هستند محقق شود، اعلام کنند از تحقیقات بین‌المللی روی جنایت‌های جنگی در سرزمین‌های اشغالی حمایت خواهند کرد. این اعلام عمومی می‌تواند نهادهای بین‌المللی را در راستای انجام وظایف قانونی‌شان تقویت کند.

البته که ما به نیت این کشورها شک داریم و از دیوان کیفری بین‌المللی می‌خواهیم بلافاصله تیم‌هایی برای تحقیق به سرزمین‌های اشغالی فلسطین اعزام کند تا جنایت‌هایی که در این جغرافیا رخ داده‌اند را بررسی کنند. این نهاد باید به‌جای رصد حوادث از راه دور که باعث می‌شود تحت تاثیر محدودیت‌های اسرائیل قرار بگیرد، باید وارد منطقه شود.

در دسامبر ۲۰۲۲ زمانی که مجمع عمومی سازمان ملل قطعنامه‌ای صادر کرد و از دیوان بین‌المللی دادگستری خواست نظر حقوقی خود درباره‌ی اشغال غیرقانونی سرزمین‌های فلسطین توسط اسرائیل را اعلام کند، حامیان اسرائیل که تعداد آن‌ها بسیار اندک است، مخالفت کردند؛ درحالی‌که حدود ۱۰۰ کشور موافق این قطعنامه بودند. علاوه بر این زمانی که گروه‌ها و تشکل‌های قانونی فلسطین تلاش کردند برای احقاق حقوق خود از سیستم‌های قضایی بین‌المللی در اروپا کمک بگیرند، رژیم‌های غربی آن‌ها را ناکام گذاشتند و کمک کردند جنایت‌کارهای جنگی اسرائیل آزاد بمانند.

رخدادهای ۷ اکتبر باید در بستر تاریخی گسترده‌تری بررسی شوند. رنج‌هایی که از سوی اشغالگران و استعمارگران به فلسطین تحمیل کرده‌اند باید مدنظر باشند. با در نظر گرفتن تجربه‌ی این رنج‌ها، این واکنش از سوی کسانی که تحت استعمار بوده‌اند، واکنش فلسطین منطقی بوده است.

فلسطینی‌ها و سایر آزاده‌ها در سراسر جهان به حجم دروغ‌های اسرائیل و دولت‌های حامی او پی برده‌اند و می‌دانند که این دولت‌ها فقط از روایت اسرائیل دفاع می‌کنند؛ روایتی که دروغ‌هایی برای توجیه جنایت‌ها است.

کشورهای حامی اسرائیل هرگز علاقه‌ای به رفع ریشه‌ای تحریم‌ها و محاصره‌ی ناعادلانه‌ی میلیون‌ها فلسطینی در غزه نداشته‌اند؛ همچنین هیچ علاقه‌ای به سرنوشت هزاران اسیر فلسطینی در زندان‌های اسرائیل که حقوق اولیه‌ی آن‌ها نقض می‌شوند هم ندارند.

درود به تمام آزادگان جهان که از تمام ادیان، نژادها و تاریخ‌ها که در پایتخت‌ها و شهرهای سراسر جهان صدای خود در مخالفت‌ها با جنایت‌های اسرائیل به گوش جهان رساندند و از حقوق خلق فلسطین حمایت کردند.

بازخوانی برای جهانیان؛ حماس کیست؟

جنبش آزادی‌بخش اسلامی «حماس»، جنبشی ملی اسلامی برای آزادی فلسطین است. هدف این جنبش رهایی فلسطین از سلطه‌ی پروژهی صهیونیسم است. منبع الهام دستورها، اهداف و ابزارهای این جنبش دین اسلام است. حماس آزار همهی انسان‌ها و نادیده‌گرفتن حقوق ملی و اعتقادی آن‌ها را رد می‌کند.

حماس تأکید می‌کند مبارزه‌ی او علیه پروژهی صهیونیسم است و ارتباطی با یهودی‌ها بر مبنای دین آن‌ها نیست. حماس به دلیل اعتقادهای مذهبی یهودیان با آن‌ها تقابل نمی‌کند. تقابل حماس علیه اشغالگران صهیونیست است. این‌که صهیونیست‌ها پروژهی استعماری و غیرقانونی خود را به نام یهودیان معرفی می‌کنند، جرم آن‌ها است.

خلق فلسطین همواره علیه تمامیت‌خواهی، بی‌عدالتی و جنایت علیه غیرنظامی‌ها موضع‌گیری کرده و در این موضع‌گیری، اهمیتی به این‌که چه کسی این جنایت‌ها را انجام داده، نداده است. بر اساس آموزه‌های اخلاقی و دینی، ما آنچه نازی‌های آلمان علیه یهودیان انجام داده‌اند را محکوم می‌کنیم. سرزمین‌های اسلامی در طول تاریخ همواره محلی امن برای آزادی دینی یهودیان و سایر ادیان بوده و این اروپایی‌ها بودند که با یهودیان دشمنی کردند.

جوامع اسلامی و عربی مثال‌هایی برای هم‌زیستی مسالمت‌آمیز، تعامل فرهنگی و آزادی عقیده بوده‌اند. درگیری‌های جاری حاصل رفتارهای ددمنشانه‌ی صهیونیست‌ها و استعمارگران غربی به‌عنوان متحدان آن‌ها است. درعین‌حال، کوچ اجباری یهودیان از اروپا ظلم به خلق فلسطین را توجیه نمی‌کند.

قوانین بین‌المللی و جامعه‌ی بین‌المللی، جنبش حماس را جنبشی با اهداف و مأموریت‌های آزادی‌خواهانه می‌دانند که می‌خواهد خلق فلسطین را از استعمار نجات دهد و مأموریت خود را دفاع از آن‌ها قرار داده است. حماس مبارزه‌ی خود علیه اشغالگران را همواره و فقط در سرزمین فلسطین دنبال کرده؛ اما دشمن، جنایت‌های خود را از مرزهای فلسطین خارج کرده است.

ما تأکید می‌کنیم مقاومت در هر شکلی و با هر ابزاری من جمله مقاومت مسلحانه در عرف بین‌المللی، قوانین جهانی من جمله کنوانسیون ژنو و دستورات دینی پذیرفته شده است. مجمع عمومی سازمان ملل در قطعنامه‌ی ۳۲۳۶ که در ۲۲ نوامبر ۱۹۷۴ صادر شد، حقوق خلق فلسطین من جمله بازگشت «به خانه‌ها و سرزمین‌هایی که از آن‌ها اخراج شده‌اند» را به رسمیت شناخت.

خلق ثابت‌قدم فلسطین و نیروهای مقاومت او در حال دفاع قهرمانانه از سرزمین و حقوق ملی خود هستند که دهه‌هاست توسط استعمارگران نقض شده است.

اشغالگران اسرائیلی برای توجیه جنایت‌های خود علیه فلسطینی‌ها، این جنایت‌ها را «دفاع از خود» معرفی می‌کنند؛ ولی دروغ می‌گویند. اسرائیل هیچ حقی برای دفاع از جنایت‌های خود در استعمار خلق فلسطین ندارد؛ بلکه این فلسطینی‌ها هستند که حق دارند با استعمارگران مقابله کنند. طبق نظر ICJ که در سال ۲۰۰۴ منتشر شد، اسرائیل به‌عنوان نیروی وحشی اشغالگر حق ندارد با توجیه دفاع از خود در سرزمین‌های فلسطین، دیوار حائل احداث کند. علاوه بر این طبق قوانین بین‌المللی غزه همچنان منطقه‌ی تحت اشغال است و تلاش برای توجیه کردن خشونت علیه غزه، بی‌اساس است و پشتوانه‌ی قانونی ندارد.

چه باید کرد؟

اشغال، اشغال است و این حقیقت با تغییر نام آن، تغییر نمی‌کند. تغییر نام فقط تلاشی برای شکستن کسانی که با اشغال مبارزه می‌کنند انجام می‌شود.

تجربه‌ی تاریخی خلق‌ها و کشورهایی که علیه اشغالگری و استعمار مبارزه کرده‌اند نشان می‌دهد مقاومت یک سیاست استراتژیک و تنها راه برای آزادی مستعمره‌ها است. آیا هیچ کشوری بدون رنج، مقاومت و قربانی دادن از استعمار رها شده است؟

ضروری است تمام کشورهای جهان با کمک‌های انسان‌دوستانه و قانونی از مقاومت فلسطین برای رهایی از این رنج حمایت کنند. انتظار می‌رود جامعه‌ی جهانی استعمارگران را برای رفتارهای وحشیانه‌ی آن‌ها

تحت فشار قرار دهند و کمک کنند فلسطینی‌ها به خانه بازگردند و مثل تمام مردم دنیا از حقوق خود برخوردار شوند. بر همین اساس ما می‌خواهیم:

- تهاجم اسرائیل به غزه، پاک‌سازی نژادی و جنایت علیه ساکنان این باریکه فوراً متوقف شود و مرزها برای ورود کمک‌های انسان‌دوستانه من جمله ابزارهای موردنیاز برای بازسازی باز شوند.
- اشغالگران برای بررسی جنایت‌هایی که علیه فلسطینی‌ها انجام داده‌اند در اختیار قانون قرار داده شوند تا درباره‌ی آنچه علیه غیرنظامی‌ها، بیمارستان‌ها، دانشگاه‌ها، مسجدها، کلیساها و زیرساخت‌های غزه انجام داده‌اند، پاسخ‌گو باشند.
- برای مقابله با اشغالگران اسرائیلی با تمام ابزارهای موجود از مقاومت فلسطین ذیل قوانین بین‌المللی حمایت شود.
- از تمام آزاده‌ها به‌خصوص خلق‌هایی که در تاریخ خود علیه استعمار جنگیده‌اند و رنج فلسطینی‌ها را درک می‌کنند دعوت می‌کنیم علیه استانداردهای دوگانه‌ی سیاستمدارهایی که از استعمار اسرائیل دفاع می‌کنند موضع‌گیری‌های قوی و مؤثر داشته باشند. ما از این خلق‌ها دعوت می‌کنیم برای حمایت از فلسطین هم‌بستگی جهانی ایجاد کنند.
- ابرقدرت‌ها به‌خصوص آمریکا، بریتانیا و فرانسه باید کمک‌ها به صهیونیست‌ها در راستای پوشش جنایت‌هایشان را متوقف کنند. این حمایت‌ها اسرائیل را به کشوری فراقانونی تبدیل کرده‌اند. رفتار ناعادلانه‌ی این کشورها در ۷۵ سال اخیر به استعمارگران کمک کرده بدترین جنایت‌ها را علیه خلق فلسطین مرتکب شوند.
- هرگونه تلاش بین‌المللی یا پروژه‌ی اسرائیلی برای تعیین آینده‌ی غزه را نمی‌پذیریم؛ چراکه فقط حافظ منافع اشغالگران خواهند بود. اعلام می‌کنیم فقط فلسطینی‌ها باید درباره‌ی آینده‌ی خود تصمیم‌گیری کنند و هیچ طرفی در جهان اجازه ندارد به‌جای آن‌ها تصمیم بگیرد.

- به اسرائیل درباره‌ی تلاش برای رقم‌زدن «روز نکبت» به‌خصوص برای ساکنان سرزمین‌های اشغالی و کرانه‌ی غربی هشدار می‌دهد. تأکید داریم که هیچ مهاجرتی به صحرای سینا، اردن یا هیچ محل دیگری در کار نخواهد بود و تنها جابه‌جایی بزرگ فلسطینی‌ها، بازگشت آن‌ها به سرزمین‌های اشغال شده در ۱۹۴۸ خواهد بود؛ اشغالی که سازمان ملل بارها آن را تایید کرده است.
- از جامعه‌ی بین‌المللی می‌خواهیم فشارها برای پایان‌دادن به اشغالگری را حفظ کنند. از جامعه‌ی بین‌المللی می‌خواهیم علیه عادی‌سازی روابط با اسرائیل موضع‌گیری کنند و به بایکوت اشغالگران و حامیان آن‌ها ادامه دهند.